

The Motivational Interviewing Treatment Integrity (MITI) - NL

Theresa B. Moyers, Tim Martin, Jennifer K. Manuel & William R. Miller

University of New Mexico

Center on Alcoholism, Substance Abuse and Addictions (CASAA)

MITI - NL © 2003-2008, Rik Bes (Centre for Motivation & Change, Hilversum) en

Femke Spikmans (Voedingscentrum, Den Haag)

Learn, compare, collect the facts!

Pavlov 1849-1936

Hoe goed of slecht is een hulpverlener in het toepassen van Motivational Interviewing? De MITI is een gedragscodesysteem dat een antwoord op deze vraag geeft. De MITI geeft ook feedback die gebruikt kan worden om de klinische vaardigheden binnen het gebruik van Motivational Interviewing te verbeteren. De MITI is bedoeld om te gebruiken bij:

- 1) een eerlijke meting voor klinisch onderzoek naar Motivational Interviewing
- 2) om structuur en algemene feedback te geven over de mogelijkheden om de praktijk in niet-onderzoekssituaties te verbeteren.

Er moet opgemerkt worden dat de MITI en zijn overeenkomstige instrument de Motivational Interviewing Skill Code (MISC) geen vergelijkbare instrumenten zijn voor hetzelfde doel. Het zijn verschillende instrumenten ontwikkeld om verschillende doelen te bereiken. De MISC is typisch een instrument voor het verzamelen van gedetailleerde processen / het onderzoeken van de kritische elementen en oorzakelijke mechanismen binnen Motivational Interviewing. Dit kan niet met de MITI. De MITI is namelijk beter te gebruiken indien een simpelere vraag wordt gesteld (hoeveel lijkt deze behandeling op Motivational Interviewing?) of wanneer er meer om doelgerichte feedback wordt gevraagd (hoe kan de hulpverlener zich verbeteren in het toepassen van Motivational Interviewing?) voor een training.

MITI-NL

© 2003 – 2008, Rik Bes (Centre for Motivation and Change) en Femke Spikmans (Voedingscentrum).

MITI-NL maakt onderdeel uit van het publieke domein. Neem voor MITI coderingen contact op met de auteurs/vertalers en doe aan bronvermelding bij gebruik.

Specifieke verschillen tussen de MITI en de MISC zijn:

- 1) De MISC onderzoekt uitgebreid het gedrag van de interviewer en de cliënt, als ook de interactie tussen deze twee, terwijl de MITI alleen het gedrag van de interviewer meet.
- 2) De MISC heeft minimaal drie verschillende analytische perspectieven op het gesprek nodig, terwijl de MITI slechts een enkel perspectief gebruikt.
- 3) De MISC neemt dimensies van de cliënt's bereidheid tot veranderen en diens voornemen daatoe mee, terwijl de MITI dat niet doet. Zulke gedragingen van de cliënt kunnen belangrijk zijn in het voorspellen van uitkomsten.
- 4) De MISC is een terugkerend exclusief en uitputtend coderingssysteem, en de MITI niet. Veel specifieke gedragingen die met behulp van de MISC worden gecodeerd zijn in de MITI samengevoegd in een enkele categorie, of worden helemaal niet gecodeerd.

A. Componenten van de MITI

De MITI heeft twee componenten: de globale score en de gedragsmeting

Een globale score vergt van de codeerder op een zevenpuntsschaal een aantal punten toe te wijzen om de gehele interactie te karakteriseren. Deze scores zijn bedoeld om de meting van een globale indruk/ het algemene oordeel over de verschillende dimensie samen te vatten, soms ook wel de "gestalt" (het totale, alles omvattende) genoemd. Twee globale dimensies worden gemeten: empathie en MI spirit. Dit betekent dat iedere MITI beoordeling twee globale scores bevat.

Een gedragsmeting vereist van de codeerder om de voorbeelden van specifiek interviewergedrag te controleren. Dit geldt vanaf het begin tot het einde. De codeerder hoeft niet de kwaliteit of de toepasselijkheid van de interventies met algemene scores te beoordelen, maar moet ze (de interventies) alleen tellen en waarderen.

Zowel de globale scores en de gedragsmetingen zijn vastgesteld binnen een enkele herziening van de tape, waarbij een kenmerkende random 20 minuten segment wordt gebruikt. Om er voor te zorgen dat het voorbeeld van het segment van de tape zeker random is, is zorgvuldigheid vereist, zeker binnen klinische settings, zodat het juiste oordeel over de volledige MI interventie getrokken kan worden.

De tape kan gestopt worden wanneer dat nodig is, echter het met regelmaat stop zetten en herstarten van de tape tijdens het coderen kan de bekwaamheid van de codeerder verstoren om een totale impressie te vormen die van belang is voor de globale codering. Codeerders kunnen daarom besluiten om twee uitspraken van de tape te gebruiken totdat zij bekwaam zijn in het gebruik van het coderingssysteem. In dat geval, zou uitspraak 1 gebruikt moeten worden voor de globale scores en uitspraak 2 voor de gedragsmeting.

B. Benoemen van een gedragsdoel

Een belangrijk component om Motivational Interviewing goed te gebruiken is dat de interviewer zijn aandacht richt op verandering van een specifiek gedrag of probleem. Vaardige interviewers proberen uitspraken van verandering (op het gebied van een specifiek omschreven verandering) van de cliënt uit te lokken en te versterken wanneer zij dat kunnen. Codeerders moeten voorafgaand aan de coderingstaak weten wat het gedragsdoel van de interventie is, aannemend dat er een doel is. Dit verplicht codeerders om nauwkeuriger te beoordelen of de therapeut gericht interventies opzet voor het gedragsdoel, aan het ploeteren is of helemaal de weg kwijt is. De MITI is niet ontwikkeld voor interventies waarbij het gedragsdoel niet geïdentificeerd is of kan worden.

C. Globale scores

“What is the short meaning of a long speech?”

Schiller (1759-1805)

Globale scores zijn bedoeld om de algemene impressie van de waardering samen te vatten, hoe goed of slecht de interviewer bij de inhoud van de schaal komt. Terwijl dit bereikt kan worden door gelijktijdige evaluatie van verschillende elementen, is het waarderings-totaal' ofwel de alles-in-één beoordeling het belangrijkste. De globale scores moeten de holistische evaluatie van de interviewer reflecteren, iets dat niet perse gescheiden moet worden in individuele elementen. Globale scores zijn gegeven op een 7 punt Likert schaal, waarbij de codeerder een beginscore van 4 aanneemt en van daar uit naar boven of beneden gaat.

1. Empathie

Deze schaal is bedoeld om de mate waarin de therapeut begrijpt en/ of een poging doet om de cliënt zijn perspectief te begrijpen samenvat.

Waar lijkt het op? Voorbeelden van hoge en lage empathie (-hulpverleners)

Ideale adherence (=trouw)

Empathie is duidelijk indien de hulpverlener actief interesse toont in het willen begrijpen wat de cliënt zegt. Het kan ook voorkomen dat de hulpverlener een complex verhaal of statement van de cliënt volgt/ waarneemt of voorzichtig onderzoekt om duidelijkheid te krijgen.

Reflectief luisteren is een belangrijk onderdeel van dit karakter: deze globale waardering is bedoeld om alle pogingen die de hulpverlener doet om het perspectief van de cliënt beter te begrijpen en dit begrip over te dragen aan de cliënt samen te vatten.

Lage adherence (trouw)

Een gebrek aan empathie is wanneer de hulpverlener weinig interesse toont in het perspectief en de ervaringen van de cliënt. Er wordt weinig moeite gedaan om een dieper begrip van complexe gebeurtenissen en emoties boven tafel te krijgen. Hulpverleners die weinig empathie hebben richten zich meer op feitelijke informatie en het volgen van een agenda, en doen dit niet met het doel om het perspectief van de cliënt te begrijpen.

Empathie onderscheiden van andere karakteristieken

Empathie mag niet verward worden met warmte, acceptatie, oprechtheid of verdediging van de cliënt. Deze karakteristieken zijn onafhankelijk van de waardering van empathie. Het is mogelijk voor een hulpverlener om:

Erg hard te werken om het perspectief van de cliënt te begrijpen maar niet speciaal warm of vriendelijk zijn. (empathie vs warmte)

Volledig te begrijpen zonder het eens te zijn met het perspectief van de cliënt (empathie vs acceptatie)

Volledig oprecht te zijn, maar geen moeite te doen om het perspectief van de cliënt te begrijpen. (oprechtheid vs empathie)

Te investeren in het helpen van de cliënt of service te bieden zonder specifiek moeite te doen om het perspectief van de cliënt te begrijpen. (ondersteuning van de cliënt vs empathie)

2. Spirit van Motivational Interviewing

Deze waardering is bedoeld om de gehele competentie van de hulpverlener in het toepassen van Motivational Interviewing samen te vatten. Het richt zich specifiek op de volgende drie karakteristieken: stimulering, samenwerking en autonomie. Deze dimensies overlappen of vermengen zich vaak met elkaar, vandaar het globale karakter van de schaal. De codeerder moet alle drie de karakters overwegen als hij een waardeoordeel geeft over deze schaal en een lage score binnen deze dimensies reflecteert in een algemene lagere spirit score. Desalniettemin, de globale waardering is bedoeld om de 'gehele' of 'allesomvattende' trouw (adherence) van de hulpverlener in de spirit samen te vatten, zonder te veel de componenten in de schaal afzonderlijk te analyseren.

Waar lijkt het op? Voorbeelden van lage en hoge spirit (-hulpverleners)

Ideale trouw (adherence)

Samenwerking is duidelijk als de hulpverlener met de cliënt overlegt en autoriteit voorkomt. Hulpverleners die veel samenwerken tonen respect voor een verscheidenheid aan ideeën over hoe verandering zich voor kan doen en kunnen verschillen accepteren tussen hun ideale plan en wat cliënten willen. Zij voorkomen overtuiging en in plaats daarvan richten zij zich op de ondersteuning en explorering van de cliënt zijn ideeën en zorgen. Deze hulpverleners minimaliseren krachtverschillen en zien hun cliënt als partner.

Uitlokken is duidelijk als hulpverleners de nadruk leggen op de cliënt zijn ideeën, dan cliënten 'onderwijzen' of meningen geven zonder dat hier om gevraagd wordt. Hulpverleners die goed uit kunnen lokken zijn nieuwsgierig en geduldig. Zij geven cliënten het voordeel van de twijfel over ('willen') veranderen en laten een gerichte intentie zien om de cliënt zijn eigen wensen en redenen voor verandering in kaart te brengen. Hulpverleners die goed uit kunnen lokken tonen een speciaal belang in het helpen van cliënten om tegen zichzelf de redenen te noemen die verandering van het gedragsdoel zouden of kunnen laten plaatsvinden.

Autonomie ondersteunende hulpverleners kunnen accepteren dat cliënten er voor kiezen om niet te veranderen. Hulpverleners die een hoge autonomie nastreven investeren in

specifieke gedragsveranderingen, manipuleren iemand niet tot een directe verbintenis, maar kijken ook naar de lange termijn om in de toekomst te veranderen. Zij tonen begrip dat de kritieke variabelen voor verandering vanuit de cliënt moet komen en niet worden opgedrongen door anderen.

Lage trouw (adherence)

Minder samenwerking is duidelijk als hulpverleners hun cliënten confronteren met hun eigen hulpverleners- gezichtspunt. Een autoritair en onbuigzaam standpunt komt veel voor en er wordt weinig moeite gedaan om de ideeën van de cliënt over hoe verandering eventueel bereikt kan worden erbij te betrekken. Weinig samenwerkende hulpverleners proberen de cliënt te overtuigen van het belang om te veranderen. Deze hulpverleners zien hun cliënt in bepaalde opzichten als gebrekkig en proberen te voorzien in wat de cliënt te kort komt, hierbij maken zij vaak gebruik van hun eigen opvattingen.

Weinig uitlokken is duidelijk als de hulpverlener de kritieke taak van het stimuleren van uitspraken van de cliënt over de noodzaak van veranderen negeert. Hulpverleners nemen een houding aan van achterdocht en cynisme over de wens van de cliënt om te veranderen. Zij richten zich op het geven van informatie, het onderwijzen of het geven van logische redenen voor verandering, zodat de cliënt zichzelf 'in verandering praat'.

Hulpverleners met een **lage autonomie** hebben moeite met het accepteren dat cliënten mogelijk kiest voor het vermijden of vertragen van verandering. Of misschien besluit om door te gaan met veranderen op een ongebruikelijke manier. Zij (hulpverleners) benadrukken een gevoel van urgentie over het belang om te veranderen.

Spirit onderscheiden van andere karakteristieken

De spirit van Motivational Interviewing mag niet verward worden met sympathie, expertise, educatie, vaardigheden opbouwen, ontdekken van onbewuste motivaties of spirituele sturing. Daarom kan een hulpverlener:

Verdriet voelen omdat de cliënt zoveel 'lasten' heeft,
maar niet in staat is om deze op te lossen. (sympathie vs Motivational Interviewing)

In staat zijn om perfect advies aan de cliënt te geven over hoe problemen kunnen worden opgelost, maar falen om de cliënt te vragen waar hij of zij al over heeft nagedacht (expertise vs Motivational Interviewing)

De cliënt helpen zijn irrationele gedachten over de voordelen van het voortzetten van slecht aangepast gedrag te veranderen **i.p.v.** te exploreren naar de waarnemende beloningen (vaardigheden opbouwen vs Motivational Interviewing)

Onderzoeken van de ontwikkelende bijdrage van de cliënt zijn behoefte voor een gedrag **i.p.v.** te vragen hoe dit gedrag is ontstaan, in ieder geval niet met de cliënt zijn huidige waarden en doelen (ontdekken van onbewuste motivaties vs Motivational Interviewing)

De cliënt helpen om spirituele krachten te herkennen ter assistentie bij verandering **i.p.v.** gebruik te maken van reflectief luisteren en open vragen om te vast te stellen welke sterktes en successen de cliënt al heeft (spirituele sturing vs Motivational Interviewing)

D. Gedrag(s)telling en waardering

“It has long been an axiom of mine that the little things are infinitely the most important”
Sherlock Holmes (A. Conan Doyle, 1892), Een zaak van identiteit

Gedragstellingen en waarderingen zijn bedoeld om specifieke gedragingen samen te vatten zonder rekening te houden met de algemene indruk van de interviewer zijn gebruik van MI. Terwijl de context van de uitwisseling enige invloed op de teller heeft, worden gedragstellingen over het algemeen vastgesteld als een resultaat van categorisering en beslisregels. (i.p.v. te trachten een algemene impressie te geven). Vertrouwen op gevolgtrekking om een gedragstelling vast te stellen moet vermeden worden.

Ontleden van de interviewer's uitspraken om gedragscodes toe te wijzen

Een uitspraak wordt omschreven als een complete gedachte. Een uitspraak eindigt als een gedachte is afgerond. Een nieuwe uitspraak begint wanneer een nieuw idee wordt geïntroduceerd. Een uitspraak kan een andere uitspraak opvolgen in de stroom van de interviewer zijn speech, als met een zin die succesvolle ideeën bevat. De respons van een

cliënt beëindigt altijd de uitspraak van de interviewer, en de volgende respons van de interviewer gevolgt op de speech van de cliënt is altijd een nieuwe uitspraak.

Niet alle uitspraken van interviewers ontvangen en gedragscode. Anders dan de MISC, heeft de MITI geen uitgebreide lijst van alle mogelijke codes: daarom blijven sommige uitspraken van therapeuten ongecodeerd. Hoewel ze niet uitgebreid zijn, codes van MITI zijn wederkerig exclusief, zodat dezelfde uitspraak niet meer dan een code krijgt.

Iedere uitspraak krijgt een van de zes primaire gedragscodes toegewezen. Binnen drie categorieën is verdere sub-classificering vereist. Zoals hiervoor genoemd, iedere uitspraak ontvangt slechts een code; dezelfde uitspraak ontvangt niet meer dan een code. Echter, opeenvolgende uitspraken, zelfs als zij in dezelfde zin voorkomen, ontvangen ieder verschillende codes. Dus, in de stroom van een relatief lang verhaal, als een hulpverlener reflecteert, dan confronteert en dan een vraag stelt, kunnen ieder gekwalificeerd worden met een andere gedragstelling/ waardering, er van uitgaande dat het verschillende uitspraken zijn. (ideeën)

Een reeks is gedefinieerd als een niet onderbroken opeenvolging van uitspraken door de interviewer. Als een gedragscode is toegekend binnen de reeks, wordt het niet opnieuw toegekend. Een reeks kan slechts één van iedere gedragscode bevatten.

Overweeg de volgende verklaringen/ statements van de interviewer:

Nou, laat me je het volgende vragen; aangezien je gedwongen bent om hier te komen en je het gevoel krijgt dat iedereen als het ware op alle slakken zout legt en op je zit te vitten over je drankgebruik, wat wil dan je doen met de tijd dat je hier bent? Wat zou voor jou zinvol zijn?

Deze verklaring kan op de volgende manier worden ontleed:

Uitspraak 1: Nou, laat me je het volgende vragen; aangezien je gedwongen bent om hier te komen en je het gevoel krijgt dat iedereen als het ware op alle slakken zout legt en op je zit te vitten over je drankgebruik

Uitspraak 2: wat wil je dan doen met de tijd dat je hier bent? Wat zou voor jou zinvol zijn?

Wat betreft de verklaring van de interviewer?

Wat je zegt is zeker waar, dat is aan jou. Niemand maakt die keuze voor jou. Niemand kan die keuze voor je maken. Zelfs als je vrouw voor jou zou willen beslissen, of je werknemer, of ik; niemand kan dat. Het is volledig je eigen beslissing, hoe je je leven leidt. Wat je met drugs doet, waar je heen wilt; dat is aan jou. En wat ik hoor is dat je worstelt met, “wat wil ik? Is het tijd voor mij om dingen te veranderen? Is deze drugstest om me wakker te schudden?”

We hebben hem op de volgende manier ontleed:

Uitspraak 1: Wat je zegt is zeker waar, dat is aan jou. Niemand maakt die keuze voor jou. Niemand kan die keuze voor je maken. Zelfs als je vrouw voor jou zou willen beslissen, of je werknemer, of ik; niemand kan dat. Het is volledig je eigen beslissing, hoe je je leven leidt. Wat je met drugs doet, waar je heen wilt; dat is aan jou.

Uitspraak 2: En wat ik hoor is dat je worstelt met, “wat wil ik? Is het tijd voor mij om dingen te veranderen? Is deze drugstest om me wakker te schudden?”

Gedragscodes

1. Informatie geven

Deze categorie wordt gebruikt als de hulpverlener informatie geeft, onderwijst, feedback geeft of persoonlijke informatie onthult. Als een interviewer een mening geeft, zonder te adviseren, wordt deze categorie gebruikt. Er worden geen subcodes toegekend voor het geven van informatie. Specifieke voorbeelden van het geven van informatie zijn:

1a. Feedback geven op testresultaten

Je schat tijdens de beoordeling dat je gemiddeld 18 drankjes per week drinkt. Dit plaatst je in de 96-ste percentiel van Amerikaanse mannen van je leeftijd. (informatie geven)

* Opmerking: dit is geen reflectie. Bespreken van informatie gebaseerd op testuitslagen wordt niet zomaar gekwalificeerd als een reflectie, alhoewel de reflectiecode gegeven kan worden als de interviewer het materiaal dat de cliënt heeft gegeven benadrukt of van extra betekenis voorziet.

1b. Persoonlijke feedback over de cliënt die niet direct beschikbaar is

Je huisarts vertelde me dat je aan het worstelen bent met je glycemische controle (informatie geven)

Ik heb met je vrouw gesproken en ze vertelde me dat ze zich echt zorgen maakt over je drankgebruik (informatie geven)

1c. Ideeën of concepten uitleggen die relevant zijn voor de interventie

Deze huiswerkopdracht waarbij je op moet schrijven waar je naar hunkert/ verlangt is belangrijk omdat we weten dat hunkeren/ verlangen vaak tot terugval leidt. Een hunkering is een soort alarmbel, die vertelt dat je iets anders moet doen. (informatie geven)

1d. "Les geven" over een bepaald onderwerp

Individuele die vijf stuks fruit en groenten per dag eten, verminderen hun risico op kanker vijfvoudig. Voor bepaalde vormen van kanker, zoals colonkanker, is de vermindering zelfs nog meer (informatie geven)

Als ik merk dat je bent teruggevallen, moet ik dit aan de reclasseringsambtenaar doorgeven. (informatie geven) (De codeerder kan als alternatief overwegen om 'MI inconsequent' te coderen)

Codeerders moeten geen onderscheid maken tussen vormen van informatie geven. Als de codeerder heeft besloten dat het gedrag of het een of het andere item in de categorie is, kent ze een 'informatie geven' code zonder verdere discussie toe.

Onderscheid maken tussen informatie geven en MI-ontrouwe interventies

Informatie geven moet niet verward worden met advies geven, waarschuwen, confronteren of sturen.

Je schat dat je tijdens de beoordeling gemiddeld 18 drankjes per week drinkt. Dit overschrijdt de kwalificatie “sociaal drinken” in vergaande mate. (MI inconsequent)

Houd je hunkeringen bij, door gebruik te maken van dit logboek, en neem het volgende week mee om het samen met me te bekijken. (regisseren)

Zo, je eet maar twee stuks fruit per dag volgens deze kaart, hoewel je vertelde dat je er vijf at. Het is makkelijk om jezelf te bedriegen. (confronteren)

Het werkte voor mij, en het kan voor jou ook werken als je het een kans geeft. We moeten de juiste AA bijeenkomst voor je vinden. Je hebt gewoon nog geen goede gevonden. (advies)

2. Vragen

2a. Gesloten vragen

Deze gedragscode wordt gebruikt als de interviewer de cliënt een vraag stelt die kan worden beantwoord met ‘ja’ of ‘nee’.

Heb je deze week heroïne gebruikt?

Heb je deze week vijf stuks fruit en groenten gegeten?

Heb je problemen gehad met je geheugen?

Het wordt ook gecodeerd als de vraag een erg strikte range specificeert of die bedoeld is om een specifiek antwoord te krijgen.

Hoe lang gebruik je heroïne?

Hoeveel stuks fruit en groenten heb je deze week ieder dag gegeten?

Wie is de president van de Verenigde Staten?

2b. Open vragen

Een open vraag wordt gecodeerd als de interviewer een vraag stelt die een brede range van mogelijke antwoorden toestaat. De vraag is op zoek naar informatie, kan het perspectief van de cliënt uitnodigen of moedigt aan tot zelf-explorering. De open vraag geeft de mogelijkheid tot verassing voor de vrager.

“Vertel me meer” uitspraken worden gecodeerd als open vragen tenzij de toon en context een duidelijke sturende of confronterende code betekent.

Hoe is het met je hunkering naar heroïne gegaan sinds we elkaar de laatste keer hebben ontmoet?

Vertel eens hoe het afgelopen week gegaan is met het eten van groente en fruit?

Wat is jouw invloed daar op geweest?

Over het algemeen, worden achtereenvolgende vragen (voordat de cliënt een antwoord geeft) gecodeerd als 1 vraag. Soms stelt een therapeut achtereenvolgende vragen door een open vraag te stellen en vervolgens een serie voorbeelden geeft, gevolgd op een vraag, voordat de cliënt antwoordt geeft. Deze worden gecodeerd als 1 open vraag (niet, in deze situatie, als 1 open vraag en twee gesloten vragen)

Op welke manier heeft drinken voor jou problemen veroorzaakt? Heeft het probleem in je relatie veroorzaakt, of op je geheugen? Of problemen met de wet of gezondheidsproblemen? Voelde je je slecht over jezelf? Dat soort dingen.

2c. Vragen die reflecties proberen te zijn

Soms doet de interviewer een uitspraak die lijkt op een reflectie, maar met een verbuiging aan het einde (daardoor klinkt het als een vraag). Deze uitspraken worden gecodeerd als vragen (open of gesloten), **niet** als een reflectie.

3. Reflectie

Deze categorie is bedoeld om 'reflectief luisteren' verklaringen van de therapeut als reactie op een verklaring van de cliënt samen te vatten. Een reflectie kan nieuwe betekenissen en materiaal introduceren, maar pakt en slaat uiteindelijk terug op wat de cliënt heeft gezegd. Reflecties moeten verder worden onderscheiden in eenvoudige en complexe categorieën.

3a. Eenvoudige reflectie

Eenvoudige reflecties geven begrip of vergemakkelijken de uitwisseling van de cliënt/therapeut. Deze reflecties voegen weinig tot geen betekenis (of overwicht) toe aan wat de cliënt zegt. Eenvoudige reflecties kunnen zeer belangrijke of intense emoties van de cliënt onderscheiden., maar zoeken niet ver achter de echte bedoeling in de verklaring van de cliënt. Samenvattingen van therapeuten over diverse verklaringen van cliënten kunnen gecodeerd worden als een eenvoudige reflectie als de therapeut geen gebruik maakt van de samenvatting om een aanvullend punt of richting aan te geven.

3b. Complexe reflectie

Complexe reflecties geven een essentiële betekenis of leggen nadruk op wat de cliënt heeft gezegd. Deze reflecties hebben als doel het vinden van een dieper en meer complex beeld van wat de cliënt heeft gezegd. Soms kan de therapeut er voor kiezen om de nadruk te leggen op een specifiek onderdeel van wat de cliënt heeft gezegd om een punt te maken of om het gesprek in een andere richting te sturen. Therapeuten voegen subtiel of overduidelijk iets toe aan de inhoud van de woorden van de cliënt, of voegen verklaringen van de cliënt samen om samenvattingen te creëren die van nature complex zijn.

Snelheidsovertredingen

Cliënt: Dit is haar derde bekeuring voor te hard rijden deze maand. Onze verzekering gaat uit zijn dak. Ik zou haar wel iets kunnen doen. Ziet ze niet dat we dat geld hard nodig hebben voor andere dingen?

Interviewer: Je bent hier erg kwaad over. (reflectie, eenvoudig)

Interviewer: Dit is de laatste druppel voor jou. (reflectie, complex)

Onder controle hebben van de bloedsuikers

Interviewer: Wat is je allemaal al verteld over het onder controle hebben van je bloedsuiker?
(open vraag)

Cliënt: Hou je me voor de gek? Ik heb de lessen, de video's, Ik heb alle soorten advies gehad om hier beter in te worden, maar ik doe het gewoon niet. Ik weet niet waarom.

Misschien heb ik een doodswens..., begrijp je?

Interviewer: Je bent erg ontmoedigd over dit. (reflectie, eenvoudig)

Interviewer: Je hebt er ook nog niet echt je best voor gedaan. (reflectie, complex)

Moeders onafhankelijkheid

Cliënt: Mijn moeder maakt me helemaal gek. Ze zegt dat ze haar onafhankelijkheid terug wil, maar belt me 4 maal per dag met onbeduidende vragen. Vervolgens wordt ze boos als ik haar advies geef.

Interviewer: Sommige dingen t.a.v. je moeder zijn erg stressvol. (eenvoudige reflectie)

Interviewer: Je hebt er moeite mee om uit te zoeken wat je moeder echt wil (complexe reflectie)

Interviewer: Heb je er moeite mee om uit te zoeken wat je moeder echt wil? (gesloten vraag)

Interviewer: Wat denk je dat je moeder echt wil? (open vraag)

3c Beslissingsregel: wanneer een codeerder geen onderscheid kan maken tussen een eenvoudige en complexe reflectie, moet de eenvoudige benoeming gebruikt worden. In gebreke: eenvoudige.

3d. Reflectie en vraag achtereenvolgend

Soms begint de interviewer met een reflectie, maar voegt een vraag toe om de betrouwbaarheid van de reflectie te checken (open of gesloten). Beide elementen moeten gecodeerd worden.

Dus je wilt nooit meer opnieuw heroïne gebruiken. Klopt dat? (reflectie, gesloten vraag)

Je baas zegt dat je niet meer kunt overwerken. Wat vind je daarvan? (reflectie, open vraag)

3e. Reflecties die in vragen veranderen

Regelmatig geeft de interviewer verklaringen die overeenkomen met de criteria van een reflectie, maar worden gegeven met een verbuiging aan het einde (daardoor klinkt het als een vraag). Deze verklaringen worden gecodeerd als vragen (open of gesloten) **niet** als een reflectie.

4. MI trouw

Deze categorie is bedoeld om specifiek interviewersgedrag dat overeenkomt met een Motivational Interviewing aanpak samen te vatten. Codeerders zijn geneigd om voornamelijk goede voorbeelden binnen een van deze categorieën van Motivational Interviewing te coderen, ook al passen ze niet echt. De codeerder zou juist deze voorbeelden moeten plaatsen binnen de algemene meting voor de MI spirit of empathie; reserveer de MI consequente gedragsmeting alleen voor de daartoe aangewezen gedragingen. De MI trouwe categorie bestaat uit:

4a. Toestemming vragen voor dat je advies of informatie geeft of vraagt wat de cliënt al weet of al is verteld over een onderwerp. Met toestemming wordt bedoeld dat de cliënt direct om informatie of advies vraagt en de therapeut antwoordt. Indirecte vormen van toestemming kunnen ook voorkomen, als bijvoorbeeld de therapeut de cliënt uitnodigt om het adviesaanbod af te slaan, indien gewenst.

Ik heb enige informatie over hoe je het risico van colonkanker kunt verlagen en ik vraag me af of ik dit met je zal bespreken. (MI trouw)

Wat is je al verteld over drankgebruik tijdens een zwangerschap? (MI trouw)

Dit is misschien niet iets voor jou, maar sommige van mijn cliënten vinden het prettig om het alarm aan hun polshorloge aan te zetten, om zichzelf te herinneren aan het meten van hun bloedsuikers 2 uur na de lunch. (MI trouw)

Opmerking: wanneer er toestemming is gevraagd voorafgaand aan de advisering, wordt er niet voor het daar op volgende advies de “MI-ontrouw code” gebruikt. De gehele reeks wordt gecodeerd als MI trouw.

4b. De cliënt bevestigen/ ondersteunen door enige positieve en complimenteuzen dingen te zeggen. Bevestigen/ ondersteunen neemt ook de vorm aan van het becommentariëren van de cliënt op sterkten, mogelijkheden of pogingen op diverse gebieden (niet alleen gerelateerd aan het gedragsdoel).

Jij bent de persoon, als die zich ergens op richt, het meestal voor elkaar krijgt. (MI trouw)

Het is belangrijk voor jou om een goede ouder te zijn, net als je ouders voor jou waren. (MI trouw)

4c De controle van de cliënt benadrukken, vrijheid of keuze, autonomie, mogelijkheid om te beslissen

Ja, je hebt gelijk. Niemand kan je dwingen om te stoppen met drinken. (MI trouw)

Jij kent jezelf op dit gebied het beste. Wat moet er volgens jou in dit behandelingsplan? (MI trouw)

De hoeveelheid groente en fruit die je wilt eten is volledig aan jou (MI trouw)

Je hebt daar een punt. (MI trouw)

4d. Steun de cliënt met verklaringen van medeleven of sympathie

Aangezien het regent en er parkeerproblemen zijn, is het niet makkelijk geweest om hier te komen. (MI trouw)

Ik weet dat het erg moeilijk is om te stoppen met drinken (MI trouw)

Nou, er gebeurt op dit moment erg veel met jou. (MI trouw)

Er worden geen specifieke subcodes toegekend aan het MI trouwe gedrag. De codeerder identificeert ze meer als het thuis horen in deze categorie en kent de “MI-trouwe code” toe.

4e. Beslissingsregel:

Wanneer een uitspraak de criteria heeft voor zowel de “MI-trouwe code” en een andere code, krijgt de “MI-trouwe code” voorrang. Er moet wel opgemerkt worden dat de “MI-trouwe code” alleen overwogen moet worden indien de uitspraak *duidelijk* binnen deze categorie valt. Bij twijfel moet de alternatieve code (bijvoorbeeld: open vraag of reflectie) gegeven worden.

5. MI ontrouw

Deze categorie is bedoeld om het gedrag van de interviewer dat inconsistent is met een Motivational Interviewing aanpak samen te vatten. Er worden geen onderscheidende subcodes aan MI-ontrouwe gedragingen toegekend. De codeerder identificeert ze slechts als thuishorend tot deze categorie en kent de “MI-ontrouw code” toe.

5a. Adviseren zonder toestemming door het geven van suggesties, oplossingen aan te dragen of mogelijke acties zonder toestemming van de cliënt te krijgen. Taal bevat meestal, maar niet altijd, woorden zoals, zou, waarom ga je niet, overweeg, probeer, stel voor, advies. Wat dacht je van..., je zou kunnen, etc. Opmerking, als de interviewer eerst toestemming krijgt, direct of indirect, voor het geven van advies, is de code anders.

Waarom probeer je geen lift van een vriend te krijgen? (MI-ontrouw)

In het begin kun je het beste 5 maal per dag je bloedsuikers meten (MI-ontrouw)

Het is niet zo slecht als je denkt. Mensen zijn meestal als je ze een kans geeft.
(MI-ontrouw)

5b. De cliënt confronteren door direct en ondubbelzinnig afkeuren, discussiëren, corrigeren, beschamen, de schuld geven, bekritisieren, labelen, moraliseren, voor de gek houden of de cliënt zijn eerlijkheid in twijfel trekken. Dit soort interacties hebben dan de kwaliteit van oneerlijke krachtverdeling, gepaard gaande met afkeuring of negativiteit. Dit zijn voorbeelden waarbij interviewer gebruik maakt van een vraag of zelfs een reflectie, maar de toon duidelijk een confrontatie weergeeft.

Herformuleren van negatieve informatie die al bekend of onthult is door de cliënt, kan een confrontatie of reflectie zijn. De meeste confrontaties kunnen correct gecategoriseerd worden door zorgvuldige aandacht voor de toon en de context.

Je nam antibiotica, maar je dronk toch? (MI-ontrouw)

Je denkt dat je mensen van wie je houdt op iedere manier kunt behandelen? (MI-ontrouw)

Ja, je bent een alcoholist. Je denkt misschien van niet, maar je bent het wel (MI-ontrouw)

Wacht eens even. Hier staat dat je HbA1c 12 is, maar het kan niet zo zijn dat je je koolhydraten hebt geteld zoals je hebt gezegd, anders kan dit nooit zo hoog zijn. (MI-ontrouw)

5c. De cliënt sturen/leiden door orders, bevelen of verplichtingen te geven. De taal is verplichtend.

“Doe dat niet!” (MI-ontrouw)

“Breng dit huiswerk volgende week mee.”

“Je moet in 90 dagen naar 90 bijeenkomsten gaan.”

Opnieuw, codeerders zijn niet verplicht om MI-ontrouw gedrag te sub-categoriseren. Als de codeerder eenmaal heeft besloten dat het gedrag een confrontatie of een sturing is (of in de buurt van een van deze twee codes komt in deze categorie), kent hij de “MI-ontrouw code” toe en gaat verder.

5d. Beslissingsregel:

Wanneer een uitspraak de criteria heeft voor zowel “MI-ontrouw code” en een andere code, krijgt de “MI-ontrouw code” voorrang. Er moet wel opgemerkt worden dat de “MI-ontrouw code” alleen overwogen moet worden indien de uitspraak *duidelijk* binnen deze categorie valt. Bij twijfel moet de alternatieve code (bijvoorbeeld: open vraag of reflectie) gegeven worden.

Driftbuien

Cliënt: “Wat denk je dat ik moet doen aan de driftbuien die mijn kind heeft?” “U bent de dokter.”

Interviewer: “Zelf oplossen heeft niet geholpen, dus je bent eindelijk bereid om hulp te vragen.” (MI-ontrouw)

Cliënt: “Wat denk je dat ik aan de driftbuien moet doen die mijn kind heeft? U bent de dokter.”

Interviewer: “Uw kind is normaal. Dit zijn geen driftbuien.” (MI-ontrouw)

E. Kiezen van de lengte en het soort gecodeerde segment

De ontwikkeling van de MITI heeft plaatsgevonden door gebruik te maken van 20-minuten segmenten van therapietapes. Het is mogelijk om de MITI te gebruiken voor langere segmenten van de tape (bijvoorbeeld, de hele therapiesessie). We waarschuwen alleen dat onze poging om de lengte van het gecodeerde segment te verhogen geassocieerd is met 1) problemen met aanhoudende attentie van de codeerder, 2) moeilijkheden om een algemeen oordeel te geven over een grotere hoeveelheid aan data en 3) logistieke problemen in het verzamelen van niet onderbroken werktijd in een drukke setting.

Vergelijkbaar, de meeste van onze aanvankelijke data zijn verzameld door gebruik te maken van cassettebandjes i.p.v. videobanden. De MITI kan gebruikt worden bij het coderen van videobanden, maar moet niet gewijzigd worden om visuele informatie te verzamelen.

F. Trainingsstrategie voor de MITI

“Give me a fruitful error any time, full of seeds, bursting with its own corrections”

Pareto 1848-1923

Het trainen van codeerders richting competentie, gemeten als bij een interrater betrouwbaarheid en matchend met een “gouden standaard”, vergt meestal een stapsgewijs leerproces. We hebben geconstateerd dat codeerders het goed doen als zij beginnen met eenvoudige taken en vervolgens naar meer complexe taken gaan, zodra de competentie op de simpelere taken solide is. We bevelen aan dat codeerders starten met het leren van niveau 1 totdat een acceptabele betrouwbaarheidsstandaard is bereikt, voorafgaand aan een

poging van taken voor niveau 2. Alleen wanneer acceptabele standaarden voor vergelijkbare taken 1 en 2 zijn bereikt zouden codeerders aan taken van niveau 3 kunnen beginnen. Het zelf coderen van MI teksten (transcripten) en video-demonstraties kunnen op elk moment gebruikt worden (mogelijk als een voorafje aan het starten met de taken van niveau 1).

Het gebruik van pre-scores van de “gouden standaard” - transcripten van de codeerder kan behulpzaam zijn in het evalueren van zijn competentie en niveau's van verbetering. Het is gebleken dat codeerders vaak moeite hebben met een of ander niveau; dit vraagt dan om een meer intensieve focus op dat niveau. Probleemgebieden kunnen geïdentificeerd worden door gebruik te maken van gestandaardiseerde transcripten als een examen voor ieder niveau. Meer dan een examen per niveau is vaak nodig. Het blijkt dat codeerders 40 uur training nodig hebben om de interrater betrouwbaarheid te bereiken voor het gebruik van de MITI. In vergelijking, gewone (waarschijnlijk wekelijks) groepsocoderingssessies zijn optimaal om te verzekeren dat afwijkingen niet voorkomen. Klinische ervaring (bijvoorbeeld diëtist zijn) is geen voorspeller dat de training tot codeerder makkelijker is of dat de uiteindelijke competentie beter is.

- Niveau 1 competenties: taalkundige uitspraken, geven van informatie en open/gesloten vragen.
- Niveau 2 competenties: reflecties toevoegen, MI-trouw en MI-ontrouw.
- Niveau 3 competenties: globale tellingen toevoegen

Motivational Interviewing Treatment Integrity Code (MITI)
Codeerlijst

Tape#

Codeerder:

tijd:

Globale Score

Empathie/ Begrip		1 laag	2	3	4	5	6	7 hoog
Spirit		1 laag	2	3	4	5	6	7 hoog

Gedragsmeting

INFORMATIE GEVEN			
MI Trouw	Toestemming vragen, bevestigen, nadruk leggen op controle, steunen*		
MI Ontrouw	Adviseren, confronteren, sturen.		
Vragen	Gesloten Vraag		
(Subclassificering)	Open Vraag		
	Totaal aantal vragen:		
Reflecteren	Eenvoudig		
(Subclassificering)	Complex		
	Totaal aantal reflecties:		

Eerste zin:

Laatste zin:.....

MITI-NL

© 2003 – 2008, Rik Bes (Centre for Motivation and Change) en Femke Spikmans (Voedingscentrum).

MITI-NL maakt onderdeel uit van het publieke domein. Neem voor MITI coderingen contact op met de auteurs/vertalers en doe aan bronvermelding bij gebruik.

Lijst van MITI codes

Empathie	(globale meting van Empathie)
Spirit	(globale meting van MI Spirit)
IG	(Informatie Geven)
MiT	(MI-Trouw)
MiO	(MI-Ontrouw)
OV	(Open Vraag)
GV	(Gesloten Vraag)
ER	(Eenvoudige Reflectie)
CR	(Complexe Reflectie)